

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר ויקהל לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"ויקהל משה... ויאומר אליהם... ששת ימים תעשה מלאכה" (שמות לה, א-ב).

סגנון ולשון הפסוק זועק עד השמים, ומכריז בקול גדול שהפרנסה היא מן השמים, ולא מכוחותינו ומעשינו, וכמ"ש ששת ימים תעשה מלאכה, ולא כתיב תעשנה, אלא תעשה מאליה ומן השמים, שכשיש סייעתא דשמיא, והשגחת ה' מאירה פנים הפרנסה נעשית מן השמים, וכמ"ש חז"ל (קדושין פב. בסוף המסכת במשנה) רבי מאיר אומר לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה, ויתפללו למי שהעושר והנכסים שלו, שאין עניות ועשירות מן האומנות, אלא הכל לפי זכותו. רבי שמעון בן אלעזר אומר ראית מימך חיה ועוף שיש להם אומנות?! והן - מתפרנסין שלא בצער, והלא לא נבראו אלא לשמשני, ואני נבראתי לשמש את קוני, אינו דין שאתפרנס שלא בצער! אלא שהרעותי מעשי וקיפחתי פרנסתי. רבי נהוראי אומר מניח אני כל אומנות שבעולם, ואיני מלמד בני אלא תורה, ע"ש. והנה כל תכלית ביאתנו לעולם הזה כדי לעמוד בנסיונות המשתנים והמשונים, שעל ידם אם נזכה לעמוד ולהצליח בהם או מגלים נאמנותינו להש"ת ולתורתו הקדושה, ועי"ז נזכה לכל הטובות ולחיי העוה"ב. והנה כל אחד ואחד עוברים עליו נסיונות מיוחדים שעליו לעמוד בהם, והש"ת הוא זה שקובע את הנסיונות, ומביא לאדם מצבים ונתונים שבהם יש לו לפעול ולעמוד בנסיונות, ואין אדם שיוכל לומר על עצמו אני אקבע את עתידו וגורלי, ואני אנווט ההוה והעתיד, כי זה שטות מפורסם, כי יש השגחה פרטית, והעולם הוא לא אף לרגע קט במצב של הפקר, אלא יש משגיח עליו עד לפרטי פרטים, וכשיש התנגשות בין תוכניותיו של האדם לתוכניות אפס העולם - הרי ברור שכל תוכניותיו אפס אפסים, הבל שאין בו ממש. וזה דבר שכל אחד ואחד רואה במו עיניו כל הזמן, שלא הוא הקובע באמת. (וכל זה נכון לגבי עצמו, וק"ו לגבי התלויים בו במשפחתו, וק"ו במה שנוגע לציבור,

פלאות, ובתוך ששה ימים הסתיימה המלחמה, ברחמים גדולים ובישועות עצומות והמלחמה הנ"ל המפורסמת בשם "ששת הימים" היא היתה בבחינת תעשה מלאכה, כי לא צה"ל ולא כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, הלא תראה שבמצבים והזדמנויות שונות, צה"ל עם כל נישקו העוצמתי והחדיש לא הצליחו מול קבוצות קטנות וחלשות, וזה דבר ההווה עד עצם היום הזה, כי צריכים סייעתא דשמיא בכל מעשינו, וכשה' מאיר פניו אלינו ומרחם עלינו, אזי הכל נפלא, אבל ח"ו כשזה לא כך, אזי ואבוי עלינו, הן בתחום הבטחוני הן בתחום הכלכלי הן בכל התחומים הן לציבור הן לכל יחיד. ומכל הנ"ל אין לטעות שלא צריכים לעשות השתדלות הנכונה במינן הנכון, לא ולא. כי חוץ מיחידים מיוחדים כל אחד צריך לעשות השתדלות בבחי' (דברים טו, יח) וברכך ה' בכל אשר תעשה, אלא שלא נטעה ח"ו (דברים ה, יז) כוח ועוצם ידי עשו לי את החיל הזה, ותשועתי ותושייתי באו מחכמתי ותבונתי, רח"ל מהאי דעתא משבשתא. אלא ידע ויתפלל לה, שהכל מידו.



תרי הפכים

עלי-ידי השלום יכול לדבר דבורים בקרש'ה ובקשה'ה כנ"ל. ויהשלום הוא מחבר תרי הפכים כנ"ל, היינו חסדים ונבורות. היינו היות שהיא חסדים, כמו שכתוב (תהלים מ"ב): "יומם יצוה ה' חסדו". ואלקים הוא נבורות, פי אלקים הוא מלכות, כמו שכתוב (שם ע"ד): "ואלקים מלפי מקדם", ודינא דמלכותא דינא' (גפון י:): ולכן גם בן נאמר ביוסף (בראשית מ"א): "ומפלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו". ודו', הוא בחינת מחין, כמו שכתוב (תהלים קל"ד): "שאו יריכם קרש". וקרש הוא ראשית, וראשית הוא חכמה מחא. ורגלו' הוא בחינת נבורות, כמו שכתוב (ישעיה מ"א): "צדק יקראוהו רגלו". וצדק הוא הדבור, ודבור הוא בחינת נבורות, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה): "ונבורתך ידברו". נמצא שכתוב אצל יוסף חסדים ונבורות כנ"ל, ויוסף הוא השלום מחבר תרי הפכים להיות אהד, ויבוא ישועות ונבורות כנשמיית וברוחניות. כמו שכתוב (ישעיה י"ב): "ושאבתם מים כששון מפעני השועה", ותרגם אונקלוס: "ותקבלון אלפן חדת". היינו שעל-ידי התשועה, יבוא תורה ואלפן חדת מאת הנורא יתברך, לכל אחד לפי מדרגתו. (ליקו"מ פ)

בברכת התורה וכמו"ם
שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

לא תבערו אש

עקר עבודתנו בששת ימי החל לבקר הטוב מן הרע, דהיינו להכניע המאורי-אש שיש להם אחיזה בששת ימי החל ולבקר הטוב מהם, פי בשבת אין להם אחיזה, בבחינת "לא תבערו אש" וכו'. ועל-פן תקף במוצאי-שבת מברכין על האש, פי בזה אנו מגילין שהיכל ברא השם יתברך, ונאפלו המאורי-אש הוא יתברך בראש, וכלם מקבלין חיות רק ממנו יתברך, ועל-ידי-זה בעצמו נבעד הרע שנאחזו במאורי-אש, ויש לנו פת לבקר הטוב מהם. (הל' בשר בחלב ה"ב אות ד)

תיקון הכללי

הודו לה', קראו בשמו (תהלים קה, א). ג' דברים הם: א) להודות ולהלל לה', על כל דבר ודבר, קטן וגדול, גשמי ורוחני. ב) קראו בשמו, דהיינו להתפלל ולבקש מהש"ת על כל דבר. א"נ "קראו בשמו" תפרסמו שמו. ג) הודיעו בעמים עלילותיו.

לפי הפי' א' ב"קראו בשמו" - כאן הפירוש לפרסם התפילה לה' בכל העולם, אפילו אצל הגוים. ולפירוש הב' היינו לפרסם את ה' לא רק אצל יהודים אלא גם אצל האומות. ואין הכוונה לעמוד ברחוב כמיסיונר ח"ו, אלא להתנהג ביושר בכל דבר במו"מ ובנחת עם הבריות, לקדש שם שמים. (מתוך הספר "שי למורא")

וק"ו במה שנוגע לכלל ישראל). שזה ג"כ בחינת "ששת ימים תעשה מלאכה", כי כל מה שנעשה והווה בעוה"ז לא האדם הוא המנהל וקובע סופית (ואגב בפסוק הזה ג"כ יש רמז למלחמה הידועה, שאז כל הישוב בארץ ישראל היה נתון בסכנת הכחדה ח"ו, שהרי כל צבאות ארצות ערב התכוננו להשמיד א"ע רח"ל, והש"ת ריחם ועשה פלאי

**המשך הארות על מאמר "עתיקא
טמיר וסתים" (בסימן כא)**

ובדאי כשם שרצונו יתברך שנמנע ונתרחק מכל שרק כך רצונו שנשנה במקום שרצונו בכך וכן בענין יראת שמים שהוא קדושת החוטם, שייך ג"כ מש"כ לעיל בענין קדושת האזנים, וכמ"ש רבינו (שיחות הר"ן נא) גם בתמימות אסור להיות שוטה, כי כשם שבקדושת החוטם אמרו חז"ל (במדבר ובה, נשא) לא תנאף לא תכניס אף בין איש לאשתו, כי הרבה פעמים ע"ז מחרחרים ריב ובמקום לעשות שלום יוצא מלחמה ופירוד גדול, כך אמרו חז"ל (ע' שכת קכו. ובפרק השלום) גודל מעלת העושה שלום בין איש לאשתו וכנדפס בסידורים אחרי ברכת התורה, כי צריכים להרבה תפילות ויישוב הדעת גדול וריבוי שימוש חכמים לדעת איך להתנהג בכל עניני יראת ה', כי צריכים להיות חכם גדול בזה וכמ"ש חז"ל (ברכות יז.) לעולם יהא אדם ערום ביראה, והעיקר ע"י תורת ה' תמימה שהיא תורת הצדיק והיא המחכימת פתי.

(מתוך הספר "יש מאין")
ויקהל משה את כל עדת בני ישראל

וזה בחינת (שמות לה) ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם ואז צוים על מלאכת המשכן ודרשו רז"ל (שבת ע) מפסוק זה ל"ט מלאכות. ועל כן הקדים לומר ויקהל משה כי עיקר בנין המשכן היה בשביל הקהלת והקיבוץ והכניסה כדי שיקהלו ויתקבצו כל ישראל שם כדי שיתרבה בית התפילה בריבוי עצום וכו' כנ"ל. ועל כן אז רמז להם ל"ט מלאכות בפסוק אלה הדברים שכל יום במשכן להורות את בני ישראל שיעשו כל ל"ט מלאכות שהם כלל כל העסקים והמשא ומתן בבחינת מלאכות המשכן. כי עיקר התיקון שיהיה המשא ומתן והעסקים בבחינת מלכות המשכן הוא על ידי בחינת ויקהל משה שהוא מה שהצדיק האמת בחינת משה עוסק להקהל ולקבץ כל נפשות ישראל שזה עיקר בנין המשכן כנ"ל שצריך כל אחד לכווין דעתו בשת המשא ומתן והעסקים שיוכה על ידי זה לתקבץ ולהתחבר עמהם על ידי הצדקה שיתן להם וכו' וכנ"ל.
(ליקו"ה או"ח הל' בית הכנסת ה"ו אות כה)

ירושלים עיה"ק תות"ב ב"א. יום ו' עש"ק לסדר פקודי לכבוד ... אחדשה"ט!

"אלא פקודי המשכן... ובעלאל בן אורי בן חור למטה יהודה... ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן" (שמות לח, כא-כג).

אמרו חז"ל (ספרי זוטא נו, א) כל אדם כשר שעומד מתוך השבט, הרי זה שבח לכל שבטו, קל וחומר לביתו, קל וחומר לגופו, קל וחומר למשפחתו, קל וחומר לבית אביו, וכן הוא אומר ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן לשבח בו את כל שבטו, ע"כ. והנה הפסוק הזכיר את בעלאל למטה יהודה, מחשובי השבטים, שממנו יצאו דוד המלך ושלמה המלך וכל המלכים וממנו יצא מלך המשיח, ואתו הזכיר הפסוק את אהליאב למטה דן, שהוא מפחותי המעלה בין השבטים, מבני השפחות, שממנו יצאו בעייתיים ועובדי ע"ז, וכמ"ש (ויקרא כד, יא) שהאיש שנקב שם ה' בן האשה שלומית בת דברית למטה דן, וכן בני דן עבדו את פסל מיכה (ע' שופטים יח) ואמרו חז"ל (במדבר ב) שחזר ירבעם בן נבט על כל השבטים להעמיד עגלי זהב ולא הסכימו ולא קיבלו ממנו אלא שבט דן וכמ"ש (מ"א יב, יט) כי ירבעם הקים שני עגלי זהב, אחד בבית א-ל ואחד בדן. ואמרו חז"ל (שבת סז: וע"ש ברש"י) אמר רב יהודה אין דן אלא לשון עבודה זרה שנאמר (עמוס ה) הנשבעים באשמת שומרון ואמרו חי אליהו דן, ואמרו (סנהדרין צו.) גבי אברהם אבינו ע"פ (בראשית יד, יד) וירדוף עד דן, שנקראת העיר דן על שם העתיד, וכיון שבא אותו צדיק עד דן תשש כוחו, כיון שראה שבני בניו עתידים לעבוד ע"ז בדן, ובא הפסוק אצלינו ללמדינו שאין הדבר תלוי ביחוס אלא כל אדם מעשיו יקרבוהו ומעשיו ירחקוהו (ע' עדייות פ"ה מ"ז), והכל לפי רוב המעשה (אבות פ"ג מ"ז) ואיכות המעשה, כי אע"פ שהכל צפוי וידוע מראש אצל השי"ת, מ"מ הרשות נתונה, כי יש לכל אחד ואחד בחירה, והיא היא הקובעת את עתידו של האדם, השכר והעונש (עיי"ש). וכדאיתא בשיחות הר"ן (ס"י קסה) וז"ל בכל פעם שהיה מספר (רבינו הקדוש ז"ל) מעוצם הפלגת מעלתו ומדריגתו הגבוה מאד מאד, היה אומר בכל פעם "אבל מאד יגעתי על זה" (איך האב זייער גיהאריועט וכו') ועיקר סיפורו בפנינו דברים כאלו היו בשביל קנאת סופרים, כדי שנהי' מקנאים עצמינו במעלתו הגדולה, כדי שגם אנחנו נעשה כמותו. ופ"א התפאר בפני אחד כנ"ל, וזה האיש אמר לו מי יוכל לבא לזה לזכות למדריגתכם, כי יש לכם נשמה גבוה מאד בודאי. והקפיד רבינו ז"ל מאד ע"ז ואמר זהו החסרון שלכם שנדמה לכם שעיקר גדולתו והשגת הצדיקים הגבוהים הוא רק מצד הנשמה הגבוהה שיש להם, כי באמת לא כן הדבר רק כל אחד ואחד יכול לזכות לבוא למדרגתו להיות כמוני ממש, כי העיקר תלוי ביגיעות ועבודות באמת. ושם (אות קסו) איתא: שמעתי בשמו שאמר העולם סוברים שמחמת שאני נכד הבעש"ט ז"ל מחמת זה זכיתי למדריגתי - לא כן הוא וכו', ובשבחי הר"ן (ס"י כה) איתא שרבינו הקדוש ז"ל אמר שאפילו לא היה מזרע האלוקי הבעל שם טוב, רק אפילו היה ממשפחה הירודה שבישראל היה זוכה גם כן למה שזכה, על ידי עוצם עבודתו ויגיעתו שיגע וטרח מאד מאד בעבודתו יתברך, ושם (ס"י כו) כתב וז"ל והקפיד מאד על האנשים הסוברים שעיקר מעלת הצדיק והשגתו שזוכה הוא הנשמה לבד, מחמת שיש לו נשמה גבוה מאד, ואמר שלא כן הדבר, רק העיקר תלוי במעשים טובים ויגיעות ועבודות. ואמר בפירושו שכל אדם שבעולם יכול לזכות למדריגה הגבוה ביותר כי אין הדבר תלוי אלא בבחירת האדם לבד, אם ירצה לרחם על עצמו וליישב עצמו היטב היטב מה שטוב לפניו באמת וכו', והכל לפי רוב המעשה ע"כ. ויהא חלקינו בין העושים כן.

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויונפלד

לעילוי נשמת
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
מאת הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א



לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
מאיר (רפול) בן צאלח וחוריה מריומה ז"ל
ה' אדר א' תשע"ד
אברהם בן יפה ז"ל
ה' אדר
רחל בת סימה ושמואל ע"ה
ה' אדר א' תשע"ד
ביילה ריבקה בת יוסף ויכל ע"ה
ה' אדר ב' תשע"ד

יריב בן מניה
חזרה בתשובה שלמה